

Β΄ ΚΥΚΛΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΟ ΣΤΕΡ

18/1/2010 **Μια μέρα του καλοκαιριού** *Χιροκάζου Κόρε Εντα*

25/1/2010 **Κυριακάτικο κάλεσμα** *Αντριάν Σιτάρου*

1/2/2010 **Fish Tank** *Αντρέα Άρνολντ*

8/2/2010 **Welcome** *Φιλίπ Λιορέ*

15/2/2010 **Η γη των κοκκινων ανθρώπων** *Μάρκο Μπεκίς*

22/2/2010 **Γλυκειά Έξαψη** *Αντρέι Βάιντα*

1/3/2010 **Ο χρόνος που απομένει** *Ελάι Σουλεϊμάν*

8/3/2010 **Καμπέι, η μητέρα μας** *Γιότζι Γιαμάντα*

15/3/2010 **Αγριόχορτα** *Αλέν Ρενέ*

22/3/2010 **Σκότωσα τη μητέρα μου** *Χαβιέ Ντόλαν*

12/4/2010 **Η μάχη του Αλγερίου** *Τζίλο Ποντεκόρβο*

19/4/2010 **Ο μεγάλος ύπνος** *Χάουαρντ Χοκς*

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΠΟΥ ΑΠΟΜΕΝΕΙ THE TIME THAT REMAINS

Σκηνοθεσία - Σενάριο: Elia Suleiman
Ηθοποιοί: Elia Suleiman, Saleh Bakri,
Leila Muammar, Yasmine Haj
Φωτογραφία: Marc-Andre Batigne
Μοντάζ: Veronique Lange
Χώρα: Μ. Βρετανία (Έγχρωμη)
Διάρκεια: 109'

Διακρίσεις: - 2 Βραβεία στο Mar del Plata Film Festival το 2009
* ACCA Jury Prize στον Elia Suleiman
* Σκηνοθεσίας στον Elia Suleiman
- Η ταινία ήταν υποψήφια για Χρυσό Φοίνικα στο Φεστιβάλ των Καννών (2009)

Πρώτη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.
Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Ο Σουλεϊμάν με επιφανειακή ελαφρότητα, δημιουργεί μια εξαιρετική ταινία που μιλάει για πολύ σοβαρά θέματα αξιοποιώντας τη δύναμη του χιούμορ.

Ένα σχεδόν βιογραφικό φιλμ, χωρισμένο σε τέσσερα επεισόδια που αφορούν μια οικογένεια, την οικογένεια του Elia Suleiman, από το 1948 μέχρι και σήμερα. Η ταινία είναι εμπνευσμένη από τα προσωπικά ημερολόγια του πατέρα του, που ξεκινούν το 1948 όταν αυτός ήταν αντιστασιακός μαχητής και από τα γράμματα της μητέρας του σε μέλη της οικογένειας που είχαν υποχρεωθεί να εγκαταλείψουν την χώρα μέχρι εκείνη την στιγμή. Σε συνδυασμό με τις προσωπικές αναμνήσεις του σκηνοθέτη από αυτούς και με αυτούς, η ταινία προσπαθεί να περιγράψει την καθημερινή ζωή αυτών των παλαιστινίων που παρέμειναν και στιγματίστηκαν

με την ετικέτα του "Israeli-Arab" ζώντας σαν μειοψηφία στην ίδια τους την πατρίδα.

Βασισμένο σε εμπειρίες της οικογένειας του ίδιου του σκηνοθέτη, όπως τα ημερολόγια του πατέρα του και η αλληλογραφία της μητέρας του με υπόλοιπα μέλη της οικογένειας, η ταινία αποτελεί ένα οδοιπορικό στα γεγονότα που συνέβησαν από το 1948 μέχρι τις μέρες μας στη Λωρίδα της Γάζας. Απεικονίζει την καθημερινή ζωή των Παλαιστινίων που παρέμειναν στη γη τους μετά τη δημιουργία του Ισραήλ και ονομάστηκαν «Αραβο-ισραήλινοι» ζώντας στην ουσία σαν μειονότητα στην ίδια τους τη χώρα. Υποψήφιο για τον Χρυσό Φοίνικα των Καννών.

Η ιστορία μιας παλαιστινιακής οικογένειας, αυτής του σκηνοθέτη, από την ημέρα ίδρυσης του κράτους του Ισραήλ, το 1948, έως σήμερα.

Μικρά προσωπικά δράματα και μεγάλα ιστορικά γεγονότα συναντιούνται σε μια σουρεαλιστική σάτιρα που μετουσιώνει το καθημερινό σε θέατρο του παραλόγου. Μια ακόμα "απελπισμένη" κωμωδία από το σκηνοθέτη της "Θεϊκής Παρέμβασης".

Μια ξαφνική καταιγίδα στέλνει έναν Ισραηλινό ταξιτζή σε χρονική δίνη. Μαζί με τον μυστηριώδη επιβάτη του περνούν αρχικά από ισοπεδωμένα παλαιστινιακά χωριά και ύστερα προσγειώνονται στο 1948, στον πόλεμο για την ανεξαρτησία.

Ο επιβάτης στο πίσω κάθισμα είναι ο ίδιος ο Παλαιστίνιος σκηνοθέτης Ελία Σουλεϊμάν (της έξοχης "Θεϊκής παρέμβασης"), οι χαρακτήρες που παρελαύνουν στις πέντε όλες κι όλες σκηνές του φιλμ, πρόσωπα από την οικογένεια και τη γειτονιά του από τα χρόνια εκείνα μέχρι σήμερα, και το ταξίδι του ένα απάνθισμα από βιωματικές μνήμες τόσο του πατέρα του (από αυτοβιογραφία που έγραψε πριν πεθάνει) όσο και δικές του.

Εξήντα χρόνια οικογενειακής ιστορίας, που όμως θα ξετυλιχθούν στον αντίποδα του επικού, 60 χρόνια πολιτικο-κοινωνικής ιστορίας που όμως θα απεικονιστούν από το άλλο άκρο του δογματισμού, μέσα από βινέτες αυστηρής γεωμετρίας στη φόρμα, μινιμαλιστικής δράσης και σχεδόν "ανέκφραστου" χιούμορ που άλλοτε σου παγώνει το χαμόγελο με τη βαθιά πίκρα του κι άλλοτε σε κάνει να ξεκαρδίζεσαι με τα οπτικά του ευρήματα.

Ο Σουλεϊμάν πολεμά την Ιστορία με τους δικούς του όρους - το καλλιτεχνικό παράλογο ενάντια στο πολιτικό, ως άλλος Ζακ Τατί που αναστήθηκε, θαρρείς, στις "μειονοτικές" γειτονίες των Αράβων στο Ισραήλ. Και παρότι κάποια οπτικά γκαγκ μονοτονούν (επίτηδες) ανακυκλούμενα, ιδιαίτερα στη σύγχρονης δράσης τελευταία σεκάνς, η ουσία, ιδιοφυώς συμπυκνωμένη με πρόσωπα λιγομίλητα και απορημένα, προτάσεις "επιφανειακές" και καταστάσεις "συνήθεις", όλο

και πιο ανησυχητικά, μας ταρακουνά.

ΕΘΝΟΣ

Ο Ελία Σουλεϊμάν αφουγκράζεται την ιστορία της πατρίδας του. Ο ήρωάς του ακολουθεί και παρακολουθεί τα γεγονότα με βλέμμα απλανές, σαν να μη βρίσκεται εκεί. Σα να μη θέλει να βρίσκεται εκεί. Αιχμηρός, ειρωνικός, καυστικός σχολιάζει την κατοχή της Παλαιστίνης από τον ισραηλινό στρατό. Με επιφανειακή ελαφρότητα, δημιουργεί μια εξαιρετική ταινία που μιλάει για πολύ σοβαρά θέματα αξιοποιώντας τη δύναμη του χιούμορ. Ο κ. Ιλό του Ζακ Τατί, συναντά τον Μπάστερ Κίτον, και «Ο χρόνος που απομένει» είναι μια ταινία που συμπυκνώνει το σινεμά που αγαπά ο Σουλεϊμάν. Βασισμένος σε προσωπικά βιώματα και σε σημειώσεις του πατέρα του, ο σκηνοθέτης προσεγγίζει μία αιμορραγούσα πληγή της Ιστορίας, με διακριτικότητα, χωρίς κραυγές και δημαγωγίες. Την προσεγγίζει μέσα από μικρές καθημερινές αφηγήσεις, μέσα από μνήμες αλλά και επιθυμίες. Η ωχελικότητα των κινήσεων, το απλανές και αποστασιοποιημένο βλέμμα του πρωταγωνιστή, καταδεικνύουν την απόγνωση του ανθρώπου για όσα συμβαίνουν γύρω του. Μια θαυμάσια ταινία, η οποία έρχεται χωρίς τυμπανοκρουσίες αλλά επιβάλλεται με την υπόγεια εκρηκτικότητα της, από έναν μεγάλο σκηνοθέτη.

ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΕΡΣΑΝΙΔΗΣ

ELIA SULEIMAN

Γεννήθηκε το 1960 στη Ναζαρέτ, Ισραήλ. Διδάσκει σε Πανεπιστήμιο της Ραμάλα. Υπήρξε μέλος της Κριτικής Επιτροπής του Φεστιβάλ των Καννών το 2006.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

The Time That Remains (2009), Chacun son cinéma ou Ce petit coup au coeur quand la lumière s'éteint et que le film commence (2007), Yadon ilaheyya (2002), Cyber Palestine (1999), War and Peace in Vesoul (1997), Chronicle of a Disappearance (1996), Harb El Khalij... wa baad (1993), Introduction to the End of an Argument (1990)